

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันพระใหญ่ วันอาทิตย์ที่ 19 มิถุนายน 2559..

..ตามคูจิต..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมสาธุชนทั้งหลาย พวกเราได้มาพร้อมเพียงเรียงหน้าซึ่งกันและกัน ด้วยความเจตนาภายในจิตของตนเอง ที่จะสร้างคุณงามความดีให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตน ให้เป็นผลเป็นประโยชน์ ต่อชีวิตที่ได้เกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์ เป็นผู้มีจิตสูงกว่าสัตว์เดรัจฉานทั้งหลาย เราก็จะได้ปฏิบัติตนได้พอเหมาะ พอสมกับว่า เรานี้ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ที่มีจิตสูงกว่าสัตว์เดรัจฉานทั้งหลาย มีคุณงามความดีที่นำให้เราได้เกิด มาเป็นมนุษย์ได้ ทีนี้เมื่อในปัจจุบันเรานั้นพากันที่จะตั้งใจพิจารณาติดตามตนเอง ว่าตนเองนั้นทำอะไรบ้าง เราทำอยู่ในปัจจุบันนี้ เราจะทำอะไรได้บ้าง หรือในอนาคตข้างหน้าเราจะทำอะไรต่อไปก็แล้วแต่ เรื่องอดีตที่ ผ่านมาก็แล้วไป นี้เรียกว่าการคูจิตของตนเอง ตามคูการกระทำของตนเองนั่นคือใช้อะไรตาม..นั่นก็คือใช้สติ ความระลึกได้ สัมปชัญญะคือความรู้ตัวว่าเราทำอะไร เดียวนี้เราทำอะไร สิ่งที่เราทำไปแล้วจะเกิดทุกข์หรือ เกิดสุขขึ้นมาแก่ตน เราก็ควรพิจารณาตรงนี้คือในปัจจุบัน เรียกว่าเราจะคูการกระทำการปฏิบัติของตนเองนั้น ถูกหนทางหรือผิดหนทาง ถูกตามหลักศีลธรรมใหม่ หรือว่าถูกต้องตามทำนองคลองธรรมตามหลัก พระพุทธศาสนา จะนำพาให้ตนเองมีความสุขความเจริญให้บุคคลอื่นมีความสุขความเจริญด้วย อันนี้ก็ เรียกว่าเราพิจารณาอยู่ด้วยสติปัญญาของเรา เรียกว่ามีสติสัมปชัญญะ ตามคูการกระทำของตนเอง ว่าปัจจุบัน ยืนเดินนั่งนอนไปที่ไหนแห่งหนตำบลใดที่ใดก็ดี ให้พยายามที่จะดูในปัจจุบันที่ตนเอง อยู่ที่ไหนก็แล้วแต่ การกระทำนั้นเป็นผลเป็นประโยชน์ ทั้งชาตินี้และชาติหน้าใหม่

..นี่เรียกว่า เราต้องตามคูการกระทำของตนเองให้เข้าใจ ถ้าหากเราเข้าใจแล้วว่าการกระทำของตนเอง ทำแล้วทำให้เกิดทุกข์กับตนเองและบุคคลอื่น เราก็ควรจะรู้ในสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไม่ดี การกระทำของตนเองเป็น บาบนำความทุกข์มาให้แก่ตน ทุกคนก็ควรจะละและปล่อยวางการกระทำของตนเองอย่างนั้นเสีย เมื่อเราทำ อะไรแล้ว ทำแล้วมีความสุขเกิดขึ้นทั้งตนเองและบุคคลอื่น การกระทำคุณงามความดีนั้นของพวกเขาที่อยู่ ด้วยกัน อยู่ร่วมกันทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ต่างๆก็ดี ทำแล้วทำให้เกิดผลเกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ก็ให้รู้จัก ว่าเราได้ทำคุณงามความดี นำพาตนเองให้มีความสุขเกิดขึ้นในการกระทำของตนเอง เรียกว่าคูอยู่ในปัจจุบัน ปัจจุบันก็คือเดี๋ยวนี้เวลานี้ และเวลาต่อไปในวันนี้ อย่างนี้ทุกวันๆ

..ถ้าเราพากันมีสติสัมปชัญญะติดตามคูการกระทำของตนเองอยู่แล้ว ก็จะเข้าใจว่าทางใดถูกทางใดผิด ถ้าทางมันผิดทำให้เกิดทุกข์ เราก็จะได้หยุดทำเสียตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ให้คิดอย่างนั้น ทีนี้ถ้าหากเราทำถูก แล้ว เรามีความสุขทั้งตนเองและบุคคลอื่น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่นการศึกษาเล่าเรียนหรือการทำทาน

การกุศล การทำอาหารการกิน หรือสิ่งของใช้สอยต่างๆก็แล้วแต่ ทำแล้วเรามีความสุขใจ โอ..วันนี้เราทำความ
งามความดี ทำให้มีความสุขใจกับบุคคลอื่น อันนี้คนที่ทำความงามความดีก็ย่อมอนุโมทนาด้วยกันไปด้วย ก็
เรียกว่าเราทำความงามความดีที่เป็นผลเป็นประโยชน์ ทำให้เกิดขึ้นแก่ตนและบุคคลอื่น ได้มีความสุขด้วย
เรียกว่าคนทำความงามความดีในชีวิตในปัจจุบัน การกระทำนั้นถูกต้องตามหลักพระพุทธศาสนา

..อันนี้การพูดจาปราศรัยของพวกเราก็เหมือนกัน เราก็จะตามดูว่าเราพูดเรื่องอะไร พูดเรื่องดีหรือเรื่อง
ไม่ดีทำให้แตกสามัคคีสังเสียดทะเลาะวิวาทกัน แยกความสามัคคีกันไม่ดีไม่งามกันเกิดขึ้น อย่างนี้เราก็ต้องรู้
คำพูดคำจาของตนเอง การพูดจาปราศรัยซึ่งกันและกัน พูดแล้วจะมีผลมีประโยชน์ไหม พูดแล้วจะทำให้เกิด
ทุกข์เกิดขึ้นใหม่ แยกสามัคคีกัน ถกเถียงทะเลาะกัน ไม่อยู่ตามทำนองคลองธรรม ทำให้เกิดมีความทุกข์
แตกสามัคคีกัน ก็ให้ลองพิจารณาว่าเอ..การพูดจาปราศรัยของตนเองในแต่ละคำพูดในแต่ละเรื่องแต่ละราว
ต่างๆนี้ เป็นทุกข์อย่างนี้เป็นเรื่องที่ไม่ดี ก็เรียกว่าพูดผิดจากหลักศีลธรรมมันจึงเป็นบาปทำให้เกิดทุกข์เกิดขึ้น
เรียกว่าการพูดจาปราศรัยนั้นเป็นการพูดจาปราศรัยที่ไม่ดี เป็นมิถิลวาจา เจริจาไม่ชอบ เรียกว่าเป็นทางที่
ปฏิบัติทางด้านวาจา

..ถ้าเราพูดจาปราศรัยคุยกันสนทนากัน มาวัดมาวัดก็ดี ไปที่โน่นที่นี่ก็ดี ไปที่ไหนก็ดี ไปทำความ
ความดีหรือทำการงานอะไรต่างๆก็ดี ถ้าพูดจาปราศรัยกันหรือทำอะไรกันอยู่ ถ้าพูดจาปราศรัยแล้วทำให้เกิด
มีความสามัคคีปรองดอง การทำการพูดให้เกิดมีความสุข ผู้ฟังได้ยินเสียงคำพูดแล้วก็มีมีความสุขที่ได้ยินได้
ฟัง ผู้พูดก็พูดถูกหลักศีลหลักธรรม นั่นก็เป็นสัมมาวาจาเจริญชอบประกอบให้มีขึ้นกับตน ที่พยายามตรวจตรา
ที่จะดูตนเองอยู่ในทุกอริยาบทในการพูดการฟังของตนเองนี้ เรียกว่าเราเป็นคนฉลาดมีสติสัมปชัญญะ
ไตร่ตรองใคร่ครวญพิจารณาว่า..เอ..พูดอย่างนี้มันมีความทุกข์ เขาพูดกันอยู่ที่โน่นที่นี้ต่างๆถกเถียง
ทะเลาะกัน ทำให้เกิดทุกข์ไม่ดีไม่งาม พูดคำหยาบ โยนต่อคนต่อคนแก่ แก่พ่อแก่แม่ แก่ลูกแก่หลานก็ดี แก่
เพื่อนแก่ฝูงก็ดี พูดคำหยาบ โยนต่างๆแบบนี้ไม่มีใครฟังปราณา พูดจาปราศรัยแบบนี้มันไม่ดีไม่งาม เราก็
รู้จักว่ามันไม่ดี ก็ควรละคำพูดคำจาที่ไม่ดีไม่งามนั้น คำพูดที่ไม่ดีไม่งามนั้นทำให้เกิดทุกข์เราก็ควรละไป
เรื่อยๆ ที่นี้เราพูดอะไรพูดจาปราศรัยถูกต้องตามหลักทำนองคลองธรรม ถูกตามหลักพระพุทธศาสนา ทำให้ผู้ที่
ได้ยินได้ฟังเกิดความสุกความเจริญ เกิดผลเกิดประโยชน์มีคุณงามความดี เชิญพูดจาปราศรัยชักชวนกันมา
วัดมาวา มาทำทานการกุศล ชักชวนกันทำความงามความดีไหว้พระรับศีลก็ดี รักษาศีลเจริญภาวนาก็ดี แล้วจะ
ทำยังไง พัฒนาตนเองอย่างไรในการพูดจาปราศรัย ก็จะพาให้พวกเราเนี่ยพากันมีความสุขในการได้ยินได้ฟัง
เรื่องที่มีเหตุมีผล มีประโยชน์ทั้งชาตินี้และชาติหน้า คำพูดจาปราศรัยแบบนี้ก็เป็นผลเป็นประโยชน์ทำให้เกิด

มีความสุข เราก็ควรที่จะพูดแต่ในสิ่งที่เป็นผลเป็นประโยชน์นั่นเอง เรียกว่าการพูดจาปราศรัยเป็นสัมมาวาจา
เจรจาชอบ อันนี้ให้ประกอบให้เกิดให้มีขึ้นกับคน มีเหตุมีผลตามหลักพระพุทธศาสนา

..อันนี้การเจริญเมตตาภาวนาพิจารณาเรื่องจิตใจของพวกเรา จิตใจของพวกเราที่คิด คิดแล้วมัน
เป็นยังไง คิดขึ้นมาแล้วมันมีความสุข คิดอยากให้คนอื่นมีความสุขก็มี บางครั้งมันพลั้งเผลอไป ตนเองมี
ความสุขก็อยากให้คนอื่นทุกข์ด้วย คิดไม่ดีไม่งาม คิด โกรธคิดเกลียดเคียดแค้นพยาบาทจองเวรซึ่งกันและ
กันอย่างนี้ มันไม่ดีไม่งามทำให้เกิดทุกข์เกิดขึ้น เราก็พยายามดู พยายามพิจารณาความคิดของตนเอง ว่า..โอ
..คิดอย่างนี้มันเกิดทุกข์ เอ..อยากให้คนอื่นทุกข์ ตัวเองคิดอยู่ที่ทุกข์ ตนเองไม่อยากทุกข์ ตนเองก็คิดอยู่มันก็
ทุกข์ ถ้ามันทุกข์อย่างนี้ เป็นสิ่งที่มันไม่ควรคิด คิดแล้วมันเกิดทุกข์ทั้งผู้อื่นและตนเอง คิดไม่ดีไม่งามต่อกัน

.. เหตุฉะนั้นเรามาพิจารณาเรื่องความคิดของตนเอง ถ้าเราคิดดีแล้วจะทำคุณงามความดี เช่นเราคิด
จะทำบุญทำทานการกุศลหรือจะศึกษาศิลป คัดจะเจริญเมตตาภาวนาชำระจิตใจชำระกิเลสความโลภความ
หลง ปลดปล่อยออกจากดวงใจของตนเองให้เบาบางลงไปเรื่อยๆ ก็จะได้จิตบริบูรณ์ จิตสะอาดขาวบริสุทธิ์ผุด
ผ่องคล่องแคล่ว เรียกว่าจิตมีคุณธรรมตั้งอยู่ในใจ อันนี้ความคิดของเรา ถ้าเราคิดดีสามัคคีปรองดองกัน คิด
สามัคคีมีเมตตาต่อซึ่งกันและกัน เหมือนพวกเรานั้นมาอยู่ด้วยกันอย่างนี้ คิดอยากให้คนที่มีความสุขให้พ้น
จากทุกข์ ผู้ใดมีความสุขก็อยากให้สุขยิ่งขึ้นไป ตนเองคิดแล้วก็ทำให้ใจของตนเองมีความสุข มีความสบาย
มีเมตตาอยู่ด้วยกัน สามัคคีปรองดองกันอยู่กันด้วยความสงบ พวกเราดูหน้าดูตากัน พูดจาปราศรัยซึ่งกัน
และกัน ก็ดูแล้วแจ่มชื่นเบิกบานใจ เพราะเราคิดมีเมตตาต่อซึ่งกันและกัน ก็ทำให้เพื่อนทั้งหลายมีความสุข
ตนเองก็มีความสุข คิดอย่างนี้มันถูกต้องตามหลักทำนองคลองธรรม ทางพระพุทธศาสนาเรียกว่าความคิดความ
อ่านของตนเองนั้น ถูกต้องตามหลักปฏิบัติเพื่อการฝึกหัดตนเองให้มีความสุข คนอื่นก็จะมีความสุขด้วย
เรียกว่ามีเมตตาพรหมปัญญา เมตตาพรหมปัญญานี้ไม่มีประมาณ บ้านใดเมืองใดประเทศไหนที่เกิดมาร่วม
ทุกข์ร่วมสุขด้วยกัน ก็พิจารณาอยากให้ทุกคนได้มีความสุข ลองคิดลองทำดูซิ..ให้ทุกคนมีความสุขทุกคน
ไม่อยากให้ใครมีความสุข ให้มีแต่ความสุข ตนเองคิดอยู่ คิดแล้วก็มีความสุข ก็ทำให้ตนเองมีความสุขความ
สบาย ทานอาหารก็อร่อยนอนก็หลับ ตื่นขึ้นมาก็แจ่มชื่นเบิกบาน จิตใจของบุคคลที่แจ่มชื่นเบิกบานที่ได้ทำ
คุณงามความดี เรียกว่าเราทำ เราพูด เราคิดถูกต้องตามหลักทำนองคลองธรรมของทางพระพุทธศาสนา เป็น
การสร้างคุณงามความดีพัฒนาตนเองให้ทันสมัยแก้ไขในสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม การพูดการจา ความคิดของตนเอง
ออกไป ให้เรามาพิจารณาตนเอง ให้พากันทำในทางที่ถูกต้อง พูดจาปราศรัยถูกทำนองคลองธรรมเจรจา
ชอบ คิด..ก็คิดเห็นในทางที่ชอบ ทำตนเองให้มีความสุขความเจริญเกิดขึ้นอย่างนี้ เราก็พากันคิดกันอ่าน คิด
แล้วมีความสุขไม่มีความสุข เราก็ต้องหาคิดสิ่งที่มันมีความสุข

..ถ้าสังเกตว่าใจมันคิดไม่ดีไม่งามเกิดขึ้นอย่างนี้ เราก็ละไป ให้เรามาพิจารณาว่าเราคิดเรื่องอะไรทำให้ตนเองมีความสุข และอยากให้คนอื่นมีความสุข ตนเองคิดอยู่ที่สุข คิดเรื่องอะไร ก็เข้าใจในเรื่องที่คิด เราก็เปลี่ยนอารมณ์มาคิดแต่เรื่องที่มีนดีเสีย เมื่อคิดแต่เรื่องดีมันก็มีความสุขเกิดขึ้น อันนี้เป็นเรื่องของเราที่จะพิจารณาแก้ไขพัฒนาตนเองปรับปรุงตนเอง ปฏิบัติไปตามทำนองคลองธรรมตามคำสอนของทางพระพุทธศาสนา พระองค์ทรงสอนพวกเราว่า การพูดการทำการคิดของพวกเราให้ตั้งอยู่ในคุณงามความดีแล้วก็จะพบแต่ความสุขความเจริญความสุขความสบาย ทั้งโลกนี้และโลกหน้า ถ้าเรายังมีเมตตาด้วยกันต่อคนทั้งโลก ก็ยังมีความสุขเอิบอ้อมปลื้มปิติยินดี ถ้าตนเองนี้มีความคิดดีอยากให้คนอื่นมีความสุขความเจริญตนเองก็ยังมีความสุข เราจะต้องพยายามคิดเรื่องนี้ต่อไปเรื่อยๆ จะทำให้ตนเองมีความสุขอยู่เรื่อยๆ ทั้งยืนดินนั่งนอน ไปที่ไหนบ้านในเมืองใดประเทศไหนก็ดี ไปที่แห่งหนตำบลใดก็ดี ถ้าคนมีเมตตาสามัคคีอย่างนี้ก็จะมีความสุข ฉะนั้นทุกคนให้ควรพิจารณา.. โอปะนะยโก.. น้อมนำคำสอนนี้ไปพิจารณาที่ตนเองไปเรื่อยๆ ก็เรียกว่าเป็นคนที่มีความฉลาดมีสติปัญญา คือคนเจริญภาวนา ปฏิบัติแก้ไขพัฒนาตนเองไปเรื่อยๆ ก็จะเจริญไปเรื่อยๆ เหตุฉะนั้นพวกเราทำทั้งหลาย เมื่อพิจารณาแล้วที่เราเข้าใจในเรื่องอย่างนี้แล้ว เราจะแก้ไขตนเองให้มีความสุขขึ้นไปทุกวันๆ เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปในคุณงามความดี ตั้งอยู่ในธรรมะตามคำสอนของทางพระพุทธศาสนาแล้ว เราก็จะพากันอยู่ร่วมกันในโลกนี้อย่างมีความสุข

..เหตุฉะนั้นเมื่อทุกคนได้ยินดีได้ฟังแล้ว ก็ขออำนาจอวยพรให้ทุกท่านที่มาทำคุณงามความดี หากมีจิตประสงค์จําหนักหมายในสิ่งใดแล้ว ก็ขอให้อำนาจบุญกุศลคุณงามความดีที่ได้สร้างเอาไว้ จงคลบบันดาลให้ศรัทธาญาติโยมนั้นได้ประสบพบเห็นแต่สิ่งที่ดีที่ตนเองพึงปรารถนา ขออำนาจอวยพรให้ทุกท่านทุกคนได้รับผลรับประโยชน์ความสุขความเจริญต่อไปในอนาคตด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ..ขอเจริญพร..